

Proljeća dah

Sokovi gmižu, proljeća dah
Travke se miluju ljepotom
U zraku sve ječi milotom
Raznesen život u jedan mah

Nižu se domovi cvijeća
Razasuti livadom sočnom
Arkadijinom zemljom moćnom
Gdje jedini stanar je – sreća

Sve titra, suncu diže ruke
Šareni pjev danu bez muke
Gdje bojom zlata život rubi

Gdje mir cvjetovi šutnjom prose
I suze gdje svemirske rose
Tamo, gdje svaka glad se gubi

Alka Pintarić

Šelovečki Haiku

1.
Proljetna kiša.
Pognuti tulipani
čekaju Sunce.
2.
Lokva u travi.
Sunce, žabe i ptice
sada zajedno.
3.
Puteljak vrta
odvaja žutu ružu
od nje sad same.
4.
Daždvenjak mali
u travi pokraj šume
svjedoči život.
5.
Nagnuta vrba
klanjala se livadi,
a i lavandi.
6.
Srušena stabla
na lišću stare šume
ko mrtva čeljad.
7.
Lopata kopa.
Tratinčica prkosi.
Želi ostati.
8.
Noćna tišina.
Mjesec se šali sa Zemljom.
San se koleba.
9.
Crvena kugla
iznad prozirne magle.
Sunce izlazi.
10.
Proljetna zora.
Nad svjetlucavom travom
orkestar ptica.
11.
Jutarnja svjetlost.
Radost veselih srna.
Livada pleše.
12.
Koraci žustri,
gore i opet dolje
do samog vrha.

Ljiljana Matković – Vlašić
*U Šelovcu, uoči Velikoga tjedna,
u travnju 2014.*

S molitvom u Hramu

S molitvom dođoh u Hram tvoj
A opirah joj se dugo;
Tada grunu pakleni stroj,
Zbacih te, nevjerna tugo

Hram, bljesak odbjeglih dana
Mirisom tamjana ruši
Zidove trpljenih rana
Što prijetili su duši

Tamom kliznu svjetlost Neba
Što živomu stvoru treba
Da razbije sjaj idola;

Da okupi gozbu Stola.
Tu molitva donosi mir
Požude lomi svaki hir

Alka Pintarić

Neke misli i primisli o slobodi...

- Duh je u slobodi, a sloboda je u Duhu,
samo duhovni to shvaćaju i prihvaćaju.
- Gdje slobode nije, ni ljubav se ne smije.
- Istina svijetli slobodi, a u slobodi se istini hodi.
- Istina je voda duboka, a sloboda gora visoka.
- Naše neupitne istine, često su
najveće prepreke na putu do same istine.
- Slobodni smo toliko koliko smo nenavezani,
a nenavezani smo toliko koliko smo slobodni.
- Sloboda je bezuvjetna, a mi smo uvjetovani
i zato posrćemo na putu slobode.
- Sloboda kruni samo one koji ne žele nikakvu drugu
krunidbu.
- Slobodu ljubi onaj tko radi nje sve gubi.
- Sloboda je lahor za božanski govor.
- Sloboda izvire gdje sebičnost i sebeljublje uvire.
- Slobodu se ili ljubi ili gubi.
- Tko slobodu zavoli i najzamamnijem odoli.
- Tko hoće samo imati i moći,
slobodi na vrata neće doći.
- Tko je za slobodu spreman sve dati,
može u miru blagovati.
- Tko slobodi pjeva, taj u dosadi ne zijeva.
- Tko za slobodu bitke bije taj se i najljućem neprijatelju smije.
- Tko slobodu sluša, ropstva ne kuša.
- U slobodi živi onaj koji nikoga ne krivi.

Žena sufi

*Sufijska knjiga nije od tinte i slova,
ništa drugo nije, već srce bijelo kao snijeg.*

Rumi

Što vrijeme više prolazi, tijelo je
sve bliže zemlji, a duša nebu.
S godinama sunce se umori i isprlja,
a i snijeg već odavno nije što je bio.
Samo Ti, ničim dotaknut, ni od koga
načinjen i neokrznut, svijetom putuješ.
I pogledavši kroz svoje nebesko
okno, vidiš ženu i kažeš bićima
vidljivim i nevidljivim oko sebe:
»Od nje, bijelo srce hoću.«
A ona ga moli i zaklinje i sve u
njoj viče: »Pusti me, zaboravi me,
što te briga kakvo srce imam, kada za to
bude vrijeme, ionako ćeš sve znati što mu je
na površini bilo, a što u dubinu najdubljeg
palo.«
I otima se za srce onakvo kakvo ima ni crno
ni bijelo, ne želeći biti prosijana kroz
Njegovo sito.
Ni kao srebro Izaije taljena sa snovima koji
se na ugljevlju žare, venu i nestaju.
A onda zašuti i šuteći čisti svoje srce.
Prelazeći daljine, tonući u neizmjerne dubine,
odlazi i vraća Mu se.
I kad naposljetku njezino srce postane poput snijega,
pomislit će: »Sada je valjda putovanju kraj«, a On će je
gurnuti u novo postojanje i ljudi će reći: »Gle, žena sufi
sa srcem bijelim kao snijeg.«

Jasminka Domaš, *Žena sufi*, Zagreb, 2014., 84.

Ulica

Ulica duga, radoznalo živa
Komu šarenilo svoje skriva?
Tebi, meni, prolazniku svakom
Što trči, juri njenim trakom?

Onom što motri, tapka, staje, krene
Što utkaje sebe u njezine zjene
Što glasno razbija iluzije njene
Il' nijemo noću dovodi joj sjene?

Ulico pjevna raduj se danas!
Bogatstvom života daješ se za nas
Pravac si puta što vodi nas

Putu, što od nepravde silne suzan grca
Putu, što pod nogama našim molećivo jeca:
Budite, budite samo djeca!

Alka Pintarić